

Geachte Minister,

Waarom !!!! Waarom wordt het mij weer zo moeilijk gemaakt om voor een schamele tegemoetkoming in aanmerking te komen. Deze hele procedure geeft veel stress en vraagt het onmogelijke van mij. Ik kan het bijna niet meer opbrengen na een strijd van 2,5 jaar met mijn werkgever(per 01-01-2023 ontslagen). Ik ben het vertrouwen in de regering en iedereen volledig kwijt.

Met het grootste gemak wordt er geld door de regering in particulierenfondsen (ZWIC) gestort voor zorgmedewerkers die op de IC zijn belandt of zijn overleden op de IC. Alleen maar lof over deze stichting. Maar waarom ik, zorgmedewerker (niet op de IC beland,) zo in de kou laten staan. Ik ben op mijn werk besmet geraakt, ik heb mijn hele gezin besmet met zeer ernstige gevolgen. Mijn man is door de besmetting op de IC terecht gekomen en is daar na acht weken hard vechten overleden aan de gevolgen van de covid besmetting. **Ik ben alles kwijt, mijn partner, mijn gezondheid, de vader van mijn kinderen, mijn baan, mijn financiële zekerheid, mijn zorgeloze leven, mijn sociale leven. Corona heeft mijn leven volledig op zijn kop gezet.**

Ik ben drie jaar verder, ben nog steeds aan het overleven. Kan niet met het rouwproces beginnen met nog zoveel onrust en onrechtvaardigheid die er voor mij als afgekeurde zorgmedewerker is. De manier waarop de minister met mij (ons) omgaat, ons behandeld is afschuwelijk, niet menselijk. Ik voel mij zelf gebruikt door het ministerie van VWS. (op hun verzoek mijn verhaal op hun site gezet voor de vaccinatiecampagne aug 2021). Dit alles maakt alleen maar ellendiger, voelt als een schreeuw in de woestijn.

De vergoeding is veel te laag voor alle schade en onkosten, oneerlijk dat zo'n klein groep maar in aanmerking komt. Onmogelijk welke eisen u stelt aan het in aanmerking komen voor deze regeling. U vraag om bewijzen, die mentaal gezien, onmogelijk zijn om te verkrijgen. (ex werkgever). Daarbij geeft u ons te weinig tijd om alles goed voorbereid in te dienen om in aanmerking te komen. Het voelt absoluut niet goed, alsof u het ons met opzet moeilijk maakt zodat we afhaken.

Minister neem uw verantwoordelijkheid in dezen, dat heb ik ook gedaan in de eerste golf, mijn functie als zorghulp blijven uitoefenen in de periode dat ons verhoogde risico (geen PBM) alom bekend was en daarmee mijn gezin – uiteraard niet bewust en puur plichtsgetrouw - opgezadeld met een verhoogd en feitelijk onverantwoord risico. Met desastreuse gevolgen tot op de dag van vandaag. Ik kan met zekerheid zeggen dat mijn leven nooit meer hetzelfde wordt, Corona heeft alles van ons afgepakt.

Geef mij eindelijk eens de rust en erkenning, mogen gaan rouwen om zoveel verlies. Een fatsoenlijke tegemoetkoming in alle kosten en inkomstenverlies, een pleister op een heel grote wond.